

20-06-04 VEM LÄSER VAD?

I Matteusevangeliets fjärde kapitel berättas att Jesus fastade i fyrtio dagar och nätter och blev till slut hungrig. Då kom djävulen fram och sökte förföra honom till att gå den lätta enkla vägen: *Du kan väl snabbt fixa något bröd av stenarna här...* (Matteus 4:3 ff)

Men Jesus står emot med orden från 5 Mosebok: *"Det står skrivet: Människan lever inte bara av bröd utan av varje ord som utgår från Guds mun!"*

Lättköpta och snabba lösningar är karakteristiska för vår tid och tilltalar oss gärna. Men i det långa loppet visar sig ofta att de inte håller måttet!

Häromdagen fick jag ett litet bokmärke i mina händer. Många sådana har jag haft under åren. De flesta med någon bibelvers på, kanske med något vackert foto som bakgrund.

Men det här var lite annorlunda. På båda sidor fanns tips om hur man kan läsa en bibeltext. Vilka frågor man kan och bör ställa för att få mest möjliga behållning för sitt liv, för sin tros utveckling. Men – för att inte bara plocka de söta russinen ur en text uppmanades man också till en omvänd frågeställning: *Vad säger texten om mig? Vad utmanar mig, vad varnas jag för? Vad känner jag igen hos mig? Vill, eller behöver jag bekänna något? För att bli fri eller av med skuld?*

Ibland är Jesus ganska kärv. Då kan hans ord framkalla en oro i mitt inre. Det han säger avslöjar mig i sådant jag helst inte vill prata om.

Då gäller det att stanna upp, att inte "skynda" vidare utan att istället låta orden verka i mitt inre. Det är en process som kan liknas vid ett läkemedel. För att det ska vara till nytta och nå det svaga eller sjuka organet behöver det komma in i blodomloppet. Då sker förändringen, läkningen. Fast det kan vara besvärlig att sluka den beska tabletten så gör jag det för mitt eget bästas skull och är egentligen tacksam för medicinen. Vad skulle hända annars?

Att verkligen läsa bibeln betyder att också låta bibeln "läsa mig" och mitt liv.

Det kan ibland upplevas smärtsamt. Hebreerbrevet beskriver det så här: Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än någon skalpell och tränger så djupt att det skiljer åt själ och ande, led och märg och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar. (Hebr 4:12)

Nej – det är verkligen inte alltid bekvämt precis att möta sig själv i bibelns texter.

Men ändå så kolossalt hälsosamt i ordets rätta betydelse. För själen och för kroppen!

Den före detta ateisten Kristian Lennartsson sa efter några års vandring med bibeln som daglig bröd: Bibeln andas – jag förvandlas!

Med de orden önskar jag dig goda tankar kring detta ämne!

Klaus